

[Gert Petersen.]

lig, vi ved også, at der er en ganske alvorlig krise i hele den vestlige, kapitalistiske verden, hvad økonomi angår.

Men det, som man kan gøre fra dansk side, det, som jeg synes man skulle foreslå fra et partis side, som kalder sig selv socialistisk — og det gør socialdemokratiet af og til — det, som vi foreslår fra SF's side, det er for det første en styring af kreditmarkedet, således at den lovgivning, som blev vedtaget under den forrige regering om selektiv styring, udvides og skærpes.

Det er for det andet, at man holder op med at belønne gældsstiftelse, og det vil sige, at man aftrapper relativt hurtigt reglerne om fradrag for renter af privat gæld, og at man aftrapper over en periode på 15 år fradragsreglerne for renter af gæld i fast ejendom.

For det tredje, at man går til her og nu at inddrage spekulationsgevinster, sorte penge og inflationsgevinster. Det kræver en skattereform, som går langt ud over de småting, som er aftalt, så vidt jeg er orienteret, mellem socialdemokratiet og regeringen, og det kræver nogle indgreb her og nu, som jeg i og for sig vil afholde mig fra at komme ind på i detaljer, men jeg kan blot sige så meget til den nuværende regering, at SF har forhandlet med den forrige regering om sådanne indgreb, og man kan få ganske udmærkede tips ad den vej.

Endelig en styring af investeringerne, og skær dog så ned på de militærudgifter. I stedet for en milliard, kradset ind over tvangsopsparing, kunne man lige så vel tage en milliard fra militærudgifterne.

Jens Møller (KrF):

Jeg vil gerne begynde med at takke hr. Gert Petersen for hans mange citater. De viser, at også socialdemokrater kan blive kloge, og det giver jo håb for fremtiden.

I øvrigt skal jeg holde mig til det foreliggende forslag og ikke gå meget ind på de andre ting i denne forligsskitse. Jeg mener, det er en god idé, at man venter med at udtale sin mening om tingene, til man kender nok til dem. Kun skal jeg på nuværende tidspunkt sige, at vi i kristeligt folkeparti er positivt indstillet over for dette forlig, og at vi vil gå langt for at undgå et valg, fordi vi mener, det vil være en katastrofe for landet

i den nuværende situation, hvis folketingets arbejde skal lammes i et par måneder med valgkamp og ny regeringsdannelse osv. Men det betyder ikke, at vi har afgivet en blankocheck hverken til regeringen eller til socialdemokratiet, det vil jeg gerne understrege.

Med hensyn til det lovforslag, der er til behandling nu, mener vi, at det er ganske og aldeles nødvendigt, at der bliver grebet ind, og at det sker hurtigt. Priserne stiger voldsomt i øjeblikket, og hvis ikke der bliver gjort noget ved det, kommer vi ind i en prisexplosion af hidtil ukendte dimensioner. Det vil i høj grad være til skade for samfundet. Det vil være til skade for konkurrenceevnen, det vil være til skade for beskæftigelsen, og det vil i høj grad være til skade for lønmodtagerne, der jo først får deres dyrtidsportioner et godt stykke efter, at prisstigningerne er sket.

Regeringens oprindelige forslag var i og for sig meget godt på mange måder, men det viste sig jo ret hurtigt, at det ikke havde mulighed for at blive gennemført. Derfor fremsatte vi i kristeligt folkeparti vort forslag, der gik ud på, at man ikke skulle røre dyrtidsportionerne, de skulle udbetales normalt og beskattes normalt, hvorimod man skulle erstatte arbejdsgiverne de tre dyrtidsportioner mod, at priserne så ikke steg af den grund, og samtidig indbyggede vi i vort forslag, at det kunne aftrappes.

Som man kan se, er dette meget nøje det samme forslag, som nu er fremsat af regeringen, og det kan jo kun være en glæde for os, at vores forslag har kunnet bruges som forligsgrundlag for regeringen og folketingets største parti. Den eneste ændring, der er i det, er spørgsmålet om opkrævningsmetoden; det er en uvæsentlig ting i denne forbindelse, og derfor kan vi ganske klart sige, at vi anbefaler forslaget.

Knud Jespersen (DKP):

Jeg skal sige med det samme, at vi har ikke planer om at blande os i kappestriden om, hvis politik det er, der gennemføres. For en ordens skyld skal jeg sige, at det er ikke vores, og det er heller ikke lønmodtagernes. Vi overlader denne kappestrid til regeringen og socialdemokratiet, og i stedet synes jeg, det er rimeligt, at vi benytter det, man kalder en historisk dag, også til at vurdere, hvem den bliver historisk for.